

fui ja jälle hädas oled, siis teata ennast minu juure, ma saan siis sind jälle hädast välja ait'ma!"

"Oh, teie olete üle väga armulik! fui et ma seda oleks jõudnud ärateenida," ütles talupoeg, "aga siiski tööste ei ja see kõik mind veel hädast aidama!"

"Kuda nõnda? Ma arwan, haffatusets viist füllalte," ütles würst.

"On fül tösi, aga" —

"Noh, mis seal siis veel on? Näägi julgeste ja ära farda ühti, ma olen seda sulle jo kõik andeks annud."

Talupoeg vürutas aega edasi; aga würst finnitas teda veel kord, ja niiud juttustas talupoeg kõik südame pealt välja, mis lugejad juba teadvad.

"Ma ei wöinud," lisas ta veel viimaks juure, "sugugi ühe kinkituse peale mõttelik mo armulik maa-wasitseja herra; mul seisis üksi see aga mõttes, et kuda ma aga üksi armu ja andekandmist teite käest wöifsin saada; — niiud, olete aga teie, mulle, mo armulik herra, seda kaa kõik annud ja seda teist asja seda kinkitust, pean ma siis tööste selle tigeda mehele siin ülerval, ja selle armuta ohvitserile seal al ära jagama."

"Jah, mo armas mees, see on siis fül iiss imelik kaup, mis sa seal nendega oled teinud. — Wõi siis keegi ei tahtnud sind siia minu juure

sisse lasta tulla? On see kaa tööste nõnda tösi?" —

"See on tööste tösi, mo armulik herra! Mrite enne ei annud u'ad mulle luba sisse astuda, kui ma neile mõlemille pool seda, mis ma teite käest pidin saama, olin lubanud ära jagada."

Würst (eneje etc): "Vodake t'e foerad!" (talupoja poole põõrates) "fuule mis ma sulle ütlen! Ma sooviks hea meelega, et siina ise need kuld tükkid wöifsid enesele pidada. Kas ja ei tea midagi teed enesele sellepoolest muretseda?" —

Talupoeg, seda sõna foerad kuuldes sai niiud kül aru, kust poost tuul puhus, tulि peagi ühe hea mõtte peale, ja arwas enesele üht peasmise teed leidnud olewad, mis ilma lühenduseta oma passa saab teistega ära jagama, ja mis just würst ise temale saab finkima.

"Armulik würsti herra," ütles ta viimaks, "ma teaksin fül üht abi jesse wastu nimetada; aga siisi lubage mulle enne veel üht küsimist küsida: Tahate teie need kuld tükkid mulle sellepäraselt finnida, et ma teise seda imetegu näha tõin, wõi selle pärarast, et mo häda nii väga suur on, ja see läbi aidatud saaks?"

"Muuidugi teada sinu waesuse pärast!" "Noh, waadake siis," — ütles kavas talupoeg, — "see pärast, et ma seda kala warastasin, wöissite teie